

nemlig 60 pCt. mere end paa 3dje, men for Fremtiden kommer man til at betale 70 pCt. mere end paa 3dje Klasse, og det er noget, som ikke alene gaar ud over de rejsende men ganske sikkert ogsaa over Statskassen. Det afholder nemlig absolut mange rejsende fra at benytte 2den Klasse og tvinger dem til at ty til 3dje Klasse, og den Prisforskel, der er imellem 2den og 3dje Klasse, gaar derved tabt for Staten. Efter hvad jeg kan skønne og efter de Oplysninger, jeg har faaet, tror jeg ikke, at Fordyrelsen i Befordringen for en 2den Klases Passager andrager mere end højst $\frac{1}{3}$ Dre pr. Kilometer, medens man her ved Lovforslaget gaar til en 1,65 Dre højere Takst for 2den Klasse end for 3dje Klasse. Man kommer altsaa nu op til 70 pCt., og det vil virke i den Grad affrækkende, at mange af de nærmere Hensyn absolut ville benytte 3dje Klasse i Stedet for 2den, og derved unddrager man Statskassen en Indtægt, som ellers kunde paaregnes, naar man var gaaet til en Nedsættelse af Billetpriserne for 2den Klasse. Det, som skulde give Ækvivalent for denne Nedsættelse, navnlig Forringelsen af Fribefordring af Rejsegods fra 50 til 40 Rd. og Betaling af et Indskrivningsgebyr af 10 Dre, vil efter min Anskuelse særlig ramme 2den og til Dels 1ste Klases Passagerer. Jeg tror ganske sikkert, at det meste Rejsegods kommer fra de to Klaser, og man gør altsaa i den Henseende Uret ogsaa mod 2den Klases Passagerer. Jeg er desuagtet gaaet med til Lovforslaget, men naar jeg har fremsat disse Udtalelser nu, er det egentlig for at faa Lejlighed til at gøre en Hensigt til den højtærede Trafikminister. Den Takst, der er fastslaaet her i Loven, er jo en Maksimaltakst, som altsaa ikke kan overskrides, men derimod er der ikke noget i Vejen for, at Administrationen, naar den finder det passende, kan gaa til Nedsættelser, og man vil sandsynligvis snart komme til at gøre den Erfaring, naar Loven er bleven prøvet, at Frekventen paa 2den Klasse ingenlunde vil holde forholdsmaessigt Skridt med 3dje Klasse. Og bliver det Tilfaeldet, saa haaber jeg, at den højtærede Minister vil tage denne Sag under Overvejelse. Jeg indser godt, at efter at Prøven er foretagen, vil det bringe en hel Del Ulejlighed at komme til en Ændring i det Forhold. Men hvis det virkelig viser sig, at det drejer sig om et økonomisk Spørgsmaal af Betydning — jeg tænker ikke saa meget paa Publikum som paa Staten — tror jeg ikke, at den højtærede Minister vil betænke sig paa at gaa til en Nedsættelse, og jeg tror, at han alle-

rede har det for 3dje ved den ny Ordning her. Et Par andre Punkter synes jeg heller ikke saa godt om, men jeg skal ikke gøre videre Ophævelse derved. Hvad der egentlig ligger mig mest paa Sinde, er den Bestemmelse, der er taget om Forsendelsen af tomt Returgods. Det vil absolut blive en Merudgift for Handelsstanden. Ganske vist ere Fragttaksterne noget nedsatte, men saa længe man ikke ved, hvad der menes med denne fastsatte „lave Takst“, er man ude af Stand til at bedømme, hvilken Indflydelse det vil have for Statskassen og for Forsenderne. Smidlertid vil jeg ikke haabe, at man vil komme til noget saadant som i Slesvig, hvor man er gaaet saa vidt med Beregning af Taksten for tomt Returgods, at man er begyndt at instituere den gamle Fragtvognskørsel mellem Byerne til Befordring af det tomme Returgods. Det kunde gerne komme dertil, at Jærnbanen afgav en Del Trafik til Skibsarten, hvis man ikke er forsigtig med, hvilke Takster man sætter for det tomme Returgods. Naar jeg har fremsat disse Betænkkeligheder, er det egentlig for at henlede Opmærksomheden paa saadanne Forhold, hvori der kan ske Forandringer ad administrativt Vej. Men jeg vil desuagtet tilraade, at man vedtager det, der nu er opnaaet Enighed om. Efter Loven af 12te April 1892 skulde Regeringen jo fremkomme med Forslag i denne Samling om Regulering af Taksterne og andre Forhold vedrørende Jærnbanen, men da man her i Tinget saa overordentlig sent fik Forslaget til Behandling, var der ikke Tid til at komme dybt ind paa det. Man søgte derfor at naa en Overenskomst. Da det endelig stod paa dette ene væsentlige Punkt, nemlig Prisen paa en III. Klases Billet, hvor man oprindeligt holdt paa 2,5 Dre pr. Kilometer, og da den højtærede Minister turde gaa med til en Nedsættelse til 2,35 Dre under Forudsætning af, at de af ham stillede Ændringsforslag under Nr. 1, 2, 8, 9 og 10 bleve vedtagne, fandt jeg det for mit Vedkommende ikke forsvarligt at vanskeliggøre Forslagets Gennemførelse. En Ting er selvfølgelig en absolut Betingelse, hvoraf min Stilling til Lovforslaget afhænger, og det er, at Ændringsforslag under Nr. 14 vedtages — hvortom der for øvrigt ikke er nogen Tvivl, efter at man er bleven enig derom fra alle Sider. Men naar det vedtages, anser jeg det ikke for nogen stor Fare at forsøge Eksperimentet. Jeg kan ikke tro, at det, som det er udtalt af andre Medlemmer, ikke skulde være muligt at foretage Forandringer, naar Loven ophører, og jeg tror, efter hvad der her foreligger, at man